

Írta:

2012. január 09. hétfő, 11:40

A Pannonhalmi Apátság több mint ezer éves történetéből végtelen négy évet, saját sze

müvegén

keresztül

jegyez

Méhes

Károly

legújabb

önéletrajzi

regényében

, a

Hegymenet

címűben

.

Az

íróval

az

egyházi

iskolában

eltöltött

boldog

örökkévalóságról

,

valamint

az

emlékezés

és

az

írás

folyamatáról

beszélgettem

.

Írta:

2012. január 09. hétfő, 11:40

- Amikor az előző önéletrajzi regénye, a „Túl élő” megjelenése után beszélgettünk, azt mondta

,
hogy
maradt
még
Önben
egy
könyvnyi
anyag

.
Ezt
már
az
első
könyv
írása
közben
így
érezte

,
vagy
utána
bízatták

,
hogy
írjon
folytatást
?

- Ez automatikusan adódott. Mint ahogy az életemben, a regényben is annyira éles volt a ce zúra

,
hogy
muszáj
volt
elválasztanom
a

Pannonhalmi emlékmozaikok

Írta:

2012. január 09. hétfő, 11:40

két
történetet

.

Az
általános
iskola
befejezése
egy
határkő
mindenki
életében

.

Még
fel
sem
ocsúdtam

,

máris
egy
teljesen
új
és
különös
világban
találtam
magam

,

Pannonhalmán

.

Mivel
Győrött
laktunk

,

az
új
életem
színhelye
csak
18
kilométerre
volt, de
mégis
mintha
egy
másik
univerzumban

Írta:

2012. január 09. hétfő, 11:40

lett
volna

.

Az
ilyen
fajta
közösség
megéneklésének
amúgy
is van
egy
hagyománya
, de
nálam
nem
ez
volt
az
elsődleges
szempont

.

- Hol vesszük fel a történet fonalát a *Hegymenet* című kötetben a *Túl élő*-ben átélt kalandokhoz képest ?

- Gyakorlatilag ugyanott. A *Túl élő* azzal ér véget, hogy hogy elindulok Győrből, végiggurulo a Dugonic utcán, nagyanyám meg az öcsém integet

.

Ez
a
könyv
pedig
úgy
kezdődik

Írta:

2012. január 09. hétfő, 11:40

,
hogy
megérkezünk
Pannonhalmára
és
ott
a
felsőbb
évesek

,
akik
segédkeztek
mindig
az
egy
nappal
korábban
érkező
elsősöknek
az
eligazodásban
meg a
becihelődésben

,
fogadnak
minket
.

- Közel kétszáz oldalon fejti ki, milyen pannonhalmi diáknak lenni. Most, több mint ne
gyed

évszázad
elteltével
mit
őriz
magában
Pannonhalmáról

,
illetve
az
ottani
létről
?
Mit
adott

Írta:

2012. január 09. hétfő, 11:40

Önnek

ez

a

négy

év

?

- Ezekre a kérdésekre nehéz nem valamiféle szólamokban vagy nagyon leegyszerűsített klisékben válaszolni

,
hiszen

még

ebbe

a

könyvbe

se

fért

bele

szerintem

minden

.
Ez

a

könyv

az

én

vallomásom

,
és

természetesen

az

eltelt

harminc

év

alatt

is

folyamatosan

változott

a

Pannonhalmáról

kialakult

kép

. A

Írta:

2012. január 09. hétfő, 11:40

végtelenségig

lehetne

egy

ilyen

történetet

írni

,

mert

mindig

van

hozzátenni

.

Az

egyik

idézet

a

könyv

elején

Ottlik

Gézának

Buda

című

művéből

van: „Ha a

világ

legnagyobb

írói

egész

életükben

ezt

írnák

,

akkor

se

tudnák

leírni

,

milyen

volt

az

a

szombathelyi

országút”

,

mert

valahogy

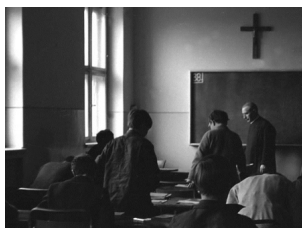
Írta:

2012. január 09. hétfő, 11:40

az
szavakkal
leírhatatlan

.
Itt
nagyjából
ugyanez
a
helyzet

.

Tanóra az atyáknál

Az nyilvánvaló, hogy nagyon sok mindent adott, és kétségtelen, hogy a helynek a kultikus m

ivolta

és

–

nem

csak

földrajzi

értelemben

vett

–

kiemelt

Pannonhalmi emlékmozaikok

Írta:

2012. január 09. hétfő, 11:40

helyzete

adott

bizonyos

pluszt

hozzá

.

Egyfajta

„akolmeleg”

is

csatlakozik

hozzá

.

Az

biztos

,

hogy

ha

én

bárhon

ebben

a

harminc

évben

mondtam

valahol

,

hogy

Pannonhalma

,

vagy

bencés

diák

,

akkor

az

emberek

elkezdene

hümmögni

,

hogy

nahát

,

ez

igen

!

Aztán

Pannonhalmi emlékmozaikok

Írta:

2012. január 09. hétfő, 11:40

gyakran

a

hümmögéseken

túl

kiderült

,

hogy

a

beszélgetőtársam

vagy

valami

rokona

is

oda

járt

. A

végzés

után

az

első

pár

évben

,

amíg

tartott

a

szocializmus

,

hivatalos

körökben

nem

volt

egy

jó

pont

,

és

nem

is

vettek

fel

rögtön

elsőre

sehova

.

Írta:

2012. január 09. hétfő, 11:40

Négy év nem tűnik olyan borzasztó soknak, főleg amikor ennyi idősen, hiszen ha úgy vesszük, ké-
t o-
limpia
közt
eltelt
időről
beszélünk

.
Szinte
tegnap
volt
az
előző

,
pedig
már
idén
nyáron
itt
a
következő

.
Másképpen
annyi
fontos
változás
megy
végbe
a
középiskola
négy
éve
alatt

,
hogyan
szinte
minden
pillanat
belénk
ivódik

.

Írta:

2012. január 09. hétfő, 11:40

Az más kérdés, hogy a későbbiekben mi marad a felszínen, vagy mik hívódnak elő évről évr
e
2011.
december
30-án
volt
egy
kisebbfajta
osztálytalálkozó
Budapesten
a
könyv
megjelenésének
öröme
,
és
máris
követelik
rajtam
a
második
felvonást
,
mert
sok
történet
kimaradt
belőle
.
Rögtön
mondtak
nekem
a volt
osztálytársak
három-négy
olyan
történetet
,
amikre
egyáltalán
nem
emlékeztem
,
holott
, mint
kiderült

Írta:

2012. január 09. hétfő, 11:40

aktív
szereplőjük
voltam
. Volt
egy
olyan
eset
például
,
hogy
az
osztályfőnökünk
-
aki
a
könyvben
Deziré
atyaként
szerepel
-
kiszólitott
egy
osztályfőnöki
óra
alkalmával
,
hogy
rajzoljak
karikatúrákat
az
osztálytársaimról
a
táblára
,
mivel
az
osztály
„rajzbohóca”
voltam
.
Több
mint
három
évtized
után
az

Írta:

2012. január 09. hétfő, 11:40

érintettek
el is
mondták

,
hogy
mit
rajzoltam
róluk

,
nálam
viszont
nem
csak
a
kész
művek

,
hanem
az
egész
szituáció
is
teljesen
eltűnt
.

- A könyv alakjai annyira élnek, hogy szinte kiugranak a lapokról. Élete során végig ilyen élesen éltek Önben ezek a figurák, vagy most az írás folyamata adott ilyen éles kontúrt

Írta:

2012. január 09. hétfő, 11:40

nekik

?

- Nem élnek bennem naponta ilyen élességgel, de megvannak. Az előző könyvnél is tapasztaltam,

hogyan

a

koncentrálttság

segítségével

,

amivel

az

emlékeinket

előhívjuk

,

a történések

és

személyek

hihetetlenül

meg

tudnak

elevenedni

.

Semmi

megerőltetésbe

nem

került

ennek

a

kötetnek

a

megírása

sem

,

minden

„úgy

jött”

.

Inkább

kordában

kellett

tartani

a

szöveget

Pannonhalmi emlékmozaikok

Írta:

2012. január 09. hétfő, 11:40

,
és
normális
mondattá
formálni
azt
,
odafigyelni
a
műfaji
keretekre
,
korlátokra
.
Arra
kellett
vigyázni
,
hogy
ne
legyen
nagyon
túlírva
vagy
túlbeszélve
a
történet
.

"Rezervátumban", mégis szabadon

Írta:

2012. január 09. hétfő, 11:40

- Az első meglepetés akkor éri az olvasót, amikor kiderül a könyv lapjairól, hogy Pann

onhalmán

az

élet

,

főként

kulturális

téren

,

sokkal

szabadosabb

volt, mint

ahogy

ezt

ilyen

patinás

intézménytől

elvárnánk

.

- Ilyen szempontból a bencés gimnázium nagyon liberális volt. Amikor egykori általános iskol

ás o

osztálytársaimnak

,

akik

Győrött

jártak

a

Révaiba

meg a

Kazinczyba

,

meséltem

,

hogy

milyen

a

szellem

Pannonhalmi emlékmozaikok

Írta:

2012. január 09. hétfő, 11:40

és
mi
minden
zajlik
nálunk
,
kiderült
,
hogy
ők a
KISZ
fennhatósága
alatt
sokkal
drasztikusabb
szigort
kellett
,
hogy
megéljenek
, mint mi
Pannonhalmán
.

Rezervátumszerű bezártság jellemezte, de ugyanakkor volt egy nagyon különös pezsgése is az

egésznek

.
Nagyon
sok
híres
ember
jött
oda

,
szinte
heti
szinten

.
Nemes
Nagy
Ágnestől
Bálint
Andrásig

Írta:

2012. január 09. hétfő, 11:40

olyan
figurák
megfordultak
ott

,
akiket
mi
abszolút
nem
értékelünk
akkor

.
Sőt
!
Végre
lett
volna
egy
szabad
esténk

,
helyette
lezavartak
minket
valami
íróhoz

,
költőhöz

,
például
Pilinszky
Jánoshoz

.
Amikor
utólag
ezek
tudatosultak

,
akkor
szinte
hivalkodtunk
vele

,
hogy
Nemes
Nagy

Írta:

2012. január 09. hétfő, 11:40

Ágnes
tartott
nekünk
magyar
órát
.

- Azt éreztem végig a könyv olvasása során, hogy a Pannonhalmi Apátság patinás jell
ege
abszolút
nem
szereplője
a
történeteknek

·
**Mintha
Önök**

,
**miután
bekerültek**

,
**abszolút
természetesnek
vették
volna
a
közeget**

- Így van, hiszen ez szó szerint a mindennapokat jelentette számunkra. Aki turistaként odam
egy
és
előtte
heteket
készül
,
hogy
eltöltsön
némi
időt
Nyugat-Magyarországon
,

Pannonhalmi emlékmozaiok

Írta:

2012. január 09. hétfő, 11:40

máshogy

néz

az

ódon

falakra

.

Pannonhalmát

1001-ben

alapították

,

itt

őrzik

a

tihanyi

alapítólevelet

és

más

,

nagyon

régi

dokumentumokat

;

ezeknek

mindent

egybevéve

van

egyfajta

súlya

.

Amivel

nem

lehet

napi

szinten

dolgozni

.

Írta:

2012. január 09. hétfő, 11:40

Amikor szünt meg az ahítal? Azonnal, miután bekerültek?

- Nem, azért nem azonnal. Belejátszott az, hogy kiválasztottak voltunk, szó szerint. Akkor

szünt meg az ahítal. Aztán megkérdeztük, hogy szeretnénk-e egy picit az írásmódról! Úgy olvastam a könyvet, hogy ez egy pamoz

szünt meg az ahítal. Aztán megkérdeztük, hogy szeretnénk-e egy picit az írásmódról! Úgy olvastam a könyvet, hogy ez egy pamoz

Érdekte a könyvben szereplő embereket az írás során?

- Aztán megkérdeztük, hogy szeretnénk-e egy picit az írásmódról! Úgy olvastam a könyvet, hogy ez egy pamoz

szünt meg az ahítal. Aztán megkérdeztük, hogy szeretnénk-e egy picit az írásmódról! Úgy olvastam a könyvet, hogy ez egy pamoz

Amikor szünt meg az ahítal?

- Nem, azért nem azonnal. Belejátszott az, hogy kiválasztottak voltunk, szó szerint. Akkor szünt meg az ahítal. Aztán megkérdeztük, hogy szeretnénk-e egy picit az írásmódról! Úgy olvastam a könyvet, hogy ez egy pamoz

szünt meg az ahítal. Aztán megkérdeztük, hogy szeretnénk-e egy picit az írásmódról! Úgy olvastam a könyvet, hogy ez egy pamoz

Érdekte a könyvben szereplő embereket az írás során?

- Aztán megkérdeztük, hogy szeretnénk-e egy picit az írásmódról! Úgy olvastam a könyvet, hogy ez egy pamoz

szünt meg az ahítal. Aztán megkérdeztük, hogy szeretnénk-e egy picit az írásmódról! Úgy olvastam a könyvet, hogy ez egy pamoz

szünt meg az ahítal. Aztán megkérdeztük, hogy szeretnénk-e egy picit az írásmódról! Úgy olvastam a könyvet, hogy ez egy pamoz

szünt meg az ahítal. Aztán megkérdeztük, hogy szeretnénk-e egy picit az írásmódról! Úgy olvastam a könyvet, hogy ez egy pamoz

szünt meg az ahítal. Aztán megkérdeztük, hogy szeretnénk-e egy picit az írásmódról! Úgy olvastam a könyvet, hogy ez egy pamoz

szünt meg az ahítal. Aztán megkérdeztük, hogy szeretnénk-e egy picit az írásmódról! Úgy olvastam a könyvet, hogy ez egy pamoz

szünt meg az ahítal. Aztán megkérdeztük, hogy szeretnénk-e egy picit az írásmódról! Úgy olvastam a könyvet, hogy ez egy pamoz

szünt meg az ahítal. Aztán megkérdeztük, hogy szeretnénk-e egy picit az írásmódról! Úgy olvastam a könyvet, hogy ez egy pamoz

szünt meg az ahítal. Aztán megkérdeztük, hogy szeretnénk-e egy picit az írásmódról! Úgy olvastam a könyvet, hogy ez egy pamoz

szünt meg az ahítal. Aztán megkérdeztük, hogy szeretnénk-e egy picit az írásmódról! Úgy olvastam a könyvet, hogy ez egy pamoz

szünt meg az ahítal. Aztán megkérdeztük, hogy szeretnénk-e egy picit az írásmódról! Úgy olvastam a könyvet, hogy ez egy pamoz

szünt meg az ahítal. Aztán megkérdeztük, hogy szeretnénk-e egy picit az írásmódról! Úgy olvastam a könyvet, hogy ez egy pamoz